

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217012460
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7217012460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému S. H. pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/67/2017 zo dňa 19. 12. 2019, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 3. augusta 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému S. H., nar. 1. XX. XXXX v G., bytom
Z. D. O. č. XXX

u k l a d á

podľa § 276 ods. 2, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere
3 (troch) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e vo výroku o treste právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/195/2014 zo dňa 3. 10. 2014, ktorým mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 6 Tr. zák. trest zákazu výkonu podnikateľskej činnosti, zákazu výkonu funkciu štatutárneho orgánu alebo jeho člena, prokuristu právnickej osoby a akéhokoľvek iného podnikateľského subjektu vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. H..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 3T/67/2017 zo dňa 19. 12. 2019 uznal obžalovaného vinným zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27. 11. 2013 podal ako konateľ spoločnosti PROBESS s.r.o. so sídlom Alejová č. 5, Košice, IČO: 36 515 710 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2013 na Daňovom úrade Košice, Rozvojová č. 2, do ktorého nezahrnul daň z uskutočneného dodania tovaru pre odberateľa SIGMA , spol. s r.o., so sídlom Garbiarka č. 2, Košice na základe faktúry č. 1020130337/1 zo dňa 31. 10. 2013 so základom dane 68 752,49 eur a daňou z pridanej hodnoty 13 750,50 eur, aj napriek tomu, že vedel, že k dodaniu tovaru pre spoločnosť STIGMA spol. s r.o. došlo, teda zatajil daň z pridanej hodnoty zo zdaniteľného plnenia na výstupe, čím skrátil štátny rozpočet Slovenskej republiky v zastúpení Daňovým úradom Košice o sumu 13 750,50 eur.

Súd mu za to uložil podľa § 276 ods. 2, § 38 ods. 2, § 49 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor a obžalovaný.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu o treste považuje za nezákonné, nakoľko súd opomenul obžalovanému uložiť obligatórny trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. V predmetnej veci bol odsúdený za zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý zákon ukladá obligatórne uloženie trestu zákazu činnosti minimálne v trvaní prevyšujúcom 5 rokov. Nakoľko obžalovaný spáchal daňový trestný čin ako osoba konajúca za daňový subjekt, bolo namieste uložiť mu v zmysle vyššie uvedeného trest zákazu výkonu podnikateľskej činnosti a zákazu výkonu funkcie štatutárneho orgánu alebo jeho člena, prokuristu právnickej osoby a akéhokoľvek iného podnikateľského subjektu v trvaní 6 rokov. Súdom uložený trest odňatia slobody ako trest samostatný nie je v súlade so zákonom. Je toho názoru, že skutok, ktorý je predmetom tohto konania, spáchaný dňa 27.11.2013, bol spáchaný v súbehu so skutkom spáchaným dňa 27.8.2014 (kde účinky odsudzujúceho rozsudku má doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp. zn. OT 195/2014 ku dňu 31.8.2014). V prípade súdeného skutku zo dňa 27.11.2013 a skutku spáchaného dňa 27.8.2014 ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, v medzi období ktorej nedošlo k vyhláseniu iného odsudzujúceho rozsudku, ktorý by znemožňoval posúdenie týchto skutkov ako viacčinného súbehu. Ide teda o situáciu odlišnú ako v prípade odsúdení 7T 65/2015 a 7T 6/2017, vo vzťahu ku ktorým neprichádza z dôvodov uvádzaných súdom v odôvodnení napádaného rozsudku do úvahy uloženie súhrnného trestu. V prípade právoplatného odsúdenia Okresného súdu Košice II sp. zn. OT195/2014 pritom zároveň nie je zrejmé, aby išlo o rozhodnutie s fikciou neodsúdenia. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu OT 195/2014 boli preto splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a súčasné zrušenie výroku o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT 195/2014, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že pri nezmenenom výroku o vine uloží obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu výkonu podnikateľskej činnosti, zákazu výkonu funkcie štatutárneho orgánu alebo jeho člena, prokuristu právnickej osoby a akéhokoľvek iného podnikateľského subjektu v trvaní 6 rokov.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že vzhľadom na výsledky dokazovania vykonaného pred súdom možno skonštatovať, že nebol preukázaný jeho úmysel svojím konaním naplniť všetky pojmové znaky trestného činu skrátenia dane a poistného. Podľa jeho názoru nebola preukázaná subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu skrátenia dane a poistného a to ani vo forme nepriameho úmyslu. Chýba akýkoľvek dôkaz preukazujúci jeho vedomé úmyselné konanie s cieľom skrátiť daň, t.j. vedomé úmyselné nezaradenie faktúry do účtovníctva spoločnosti Probess s.r.o. Skutočnosť, že v rozhodnom období bol konateľom obchodnej spoločnosti sama osebe nemôže zakladať jeho trestnú zodpovednosť. Záver o zavinení páchatela sa musí vždy preukázať výsledkami dokazovania a musí z nich logicky vyplývať. Záver o tom, či tu je zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej

forme je právnym záverom. Tento právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania takisto, ako všetky ostatné okolnosti naplňajúce znaky trestného činu (R 19/1971). Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale zavinenie a jeho formu treba vyvodzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska, vrátane priznania obžalovaného, pokiaľ existuje. So zreteľom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 6 Tr. por.) zákon neprikladá a priori žiadnemu dôkazu osobitný význam. Preto len zo skutočnosti, že skutok poprel nemožno vyvodiť, že zistenie priameho úmyslu neprichádza do úvahy. Tento úmysel tak, ako iné formy zavinenia možno zistiť aj na podklade iných dôkazov, nielen z priznania obžalovaného (R 60/1972). Zároveň platí, že ľahostajný vzťah k výsledku trestnej činnosti sa pod kategóriu nepriameho úmyslu nezaraďuje, pretože skutočný vzťah ľahostajnosti k následku nestačí na naplnenie vôľovej zložky nepriameho úmyslu.

Pokiaľ obžaloba poukazuje na to, že zavinenie má preukazovať tá skutočnosť, že ani dodatočne nepodal opravné daňové priznanie, podľa jeho názoru táto skutočnosť práve preukazuje ľahostajný vzťah obžalovaného k tomu, aké následky bude mať jeho konanie. Úmysel páchatela nemožno v žiadnom prípade len predpokladať, ale je nutné ho na základe zistených okolností preukázať. Na svoju obranu uviedol, že sa cíti byť nevinný, nechápe, ako je možné, že túto faktúru nezaúčtoval do účtovníctva, nakoľko bol pracovne vyťažovaný a asi sa to stalo nejakým nedopatrením. Určite nešlo z jeho strany o úmysel a nechcel spôsobiť škodu. Vzhľadom na jeho vyjadrenie a výsledky vykonaného dokazovania teda nie je možné vylúčiť, že ku skráteniu dane došlo v dôsledku omylu pri podaní daňového priznania. Vzhľadom na vyššie uvedené nejasnosti a pochybnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a vo vzťahu k výroku o vine dospel ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Po starostlivom preskúmaní predloženého spisového materiálu, vrátane odôvodnenia napadnutého rozsudku a dôvodov podaných odvolaní nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že ustáleným konaním naplnil všetky pojmové znaky zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s tým, že z hľadiska subjektívnej stránky konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Okresný súd sa už v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobným až vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal s obhajobou obžalovaného spočívajúcou v tvrdení, že skutku sa dopustil z nebanlivosti pre svoju pracovnú vyťaženosť a iba opomenul inkriminovanú faktúru zaúčtovať a zaevidovať do príslušnej evidencie DPH spoločnosti Probest s.r.o., pričom poukázal na podstatné dôvody, ktoré ho k tomuto

záveru viedli, s ktorými sa krajský súd na podklade vykonaného dokazovania v celom rozsahu stotožňuje a ku ktorým v podstate nemá čo dodať a doplniť.

Oproti názoru okresného súdu sa však nestotožnil s vyhodnotením zákonných podmienok pre ukladanie súhrnného trestu. Po podrobnom preskúmaní predchádzajúceho života obžalovaného, resp. jeho odsúdení, vrátane trestného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/195/2014, ktorý zároveň oboznámil na verejnom zasadnutí, sa stotožnil s úvahami prokurátora, že vo vzťahu k tomuto jeho predchádzajúcemu odsúdeniu sú splnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu.

Obžalovaný S. H. je z miesta trvalého bydliska hodnotený len evidenčne, v registri trestov má 4 záznamy o odsúdení za rôznorodé prečiny.

Vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/63/2013 mu bol doručený trestný rozkaz zo dňa 14. 10. 2013 dňa 29. 10. 2013, právoplatnosť nadobudol dňa 7. 11. 2013. Pre prečin podľa § 352 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Skutku v aktuálne prejednávanej veci sa dopustil dňa 27. 11. 2013.

V trestnej veci Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/195/2014 bol odsúdený rozsudkom zo dňa 3. 10. 2014, ktorý v ten istý deň nadobudol právoplatnosť a to pre skutok spáchaný dňa 27. 8. 2014. Odsúdenia Okresným súdom Košice I v trestných veciach 7T/65/2015 a 7T/6/2017 sú z 5. 2. 2016 a 12. 5. 2017 s tým, že išlo o skutky zo dňa 19. 1. 2016 a zo dňa 30. 3. 2016.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa krajský súd stotožnil s názorom prokurátora, že skutok, ktorý je predmetom tohto konania spáchaný dňa 27. 11. 2013, bol spáchaný vo viacčinnom súbehu so skutkom spáchaným dňa 27. 8. 2014 v trestnej veci Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/195/2014, v ktorej bol odsúdený právoplatným rozsudkom zo dňa 3. 10. 2014 podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, ktorý aj vykonal dňa 5. 10. 2017 s tým, že v medziobdobí nedošlo k vyhláseniu iného odsudzujúceho rozsudku, ktorý by vylučoval posúdenie týchto skutkov ako viacčinného súbehu.

Preto krajský súd v zmysle zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil podľa § 276 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne. Vychádzajúc z trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, teda podľa § 276 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 3 roky až 8 rokov, zohľadniac všetky ďalšie okolnosti majúce význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery podľa § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák., je krajský súd toho názoru, že takto uložený trest spĺňa všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Obligatórne v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil vo výroku o treste právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/195/2014 zo dňa 3. 10. 2014, ktorým mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním skutku v predmetnej trestnej veci nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Podľa § 61 ods. 6 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a okrem iného za trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 2, 3 alebo ods. 4 Tr. zák., uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v ods. 2.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na 1 rok až 10 rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Ako to správne uviedol prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania, nakoľko obžalovaný spáchal daňový trestný čin ako osoba konajúca za daňový subjekt, bolo v zmysle vyššie citovaných ustanovení namieste uložiť mu trest zákazu činnosti uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku v trvaní 6 rokov.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti sú zároveň skutočnosťami, pre ktoré krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.